

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 27 ΜΑΪΟΥ 1972

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
77

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1160

Άρθρον 3.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ἄλλων τινῶν ποινικῶν διατάξεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Ποιν. Κώδικος προστίθεται παράγραφος ὑπὸ τὸν διακριτικὸν ἀριθμὸν «3», ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Ἐπὶ δευτέρας καὶ πάσης περαιτέρω καταδίκης δι' οἵανδήποτε τῶν ἀξιοποινῶν πράξεων, κλοπῆς, ἀπάτης, πλαστογραφίας, ἐκδίσεως, μαστρωπείας, σωματεμπορίας, ἐκμεταλλεύσεως πόρνῆς, παραβάσεως τῶν διατάξεων περὶ ναρκωτικῶν, λαθρεμπορίας, προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομισματοῦ καὶ ἀρχαιοτήτων, ὡς καὶ εἰς τὰς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ περιπτώσεις, τὸ δικαστήριον ἐπιβάλλει εἰς τὸν καταδικασθέντα τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς τοῦ ἢ τῆς καθ' οἷονδήποτε τρόπου ἀπολύσεώς του, δηλώσῃ εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας του καὶ ἐπὶ τριετίαν γνωστοποιῇ πᾶσαν μεταβολὴν ταύτης εἰς τὴν αὐτὴν ἀρχήν. Ἡ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 182 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ».

Άρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 33 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Άρθρον 33. 1. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ παραγγελίαν τοῦ παρὰ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέως γίνεται ἡ προανάκρισις καὶ ἡ προκαταρκτικὴ ἐξέτασις (ἄρθρον 31 παρ. 1 στοιχ. α καὶ β). α) ὑπὸ τῶν παισιματοδικῶν καὶ εἰρηνοδικῶν, β) ὑπὸ τῶν βαθμοφόρων τῆς Χωροφυλακῆς τῶν ἐχόντων βαθμὸν τοῦλάχιστον ὑπενωμοτάρχου καὶ γ) ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐχόντων βαθμὸν τοῦλάχιστον ὑπαρχιφύλακος.

2. Ἐν ἐλλείψει ἢ κωλύματι τῶν ἀνωτέρω καὶ μέχρι ἀναλήψεως ὑπ' αὐτῶν τῆς προανακρίσεως, αὕτη ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ προέδρου ἢ γραμματέως τῆς Κοινότητος, ἂν ὑπάρχῃ κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς.

3. Εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρισμένas περιπτώσεις ἐνεργεῖ προανάκρισιν καὶ ὁ ἀνακριτὴς. Ὁ εἰδικὸς ἀνακριτὴς ἀνηλίκων (ἄρθρ. 4 παρ. 2α) δύναται νὰ ἐνεργῇ τὴν προανάκρισιν κατ' αὐτῶν».

Τὸ ἄρθρον 65 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Άρθρον 65. 1. Τὸ ποινικὸν δικαστήριον δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς ὅταν ἀποφαίνεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ δίωξις ἢ ἀπαλλάσῃ τὸν κατηγορούμενον δι' οἷονδήποτε λόγον.

2. Τὸ ἐπιλαμβανόμενον τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς ποινικὸν δικαστήριον ὀφείλει νὰ ἀποφασίσῃ ἐπ' αὐτῆς. Κατ' ἐξαίρεσιν δύναται νὰ παραπέμψῃ ταύτην εἰς τὰ Πολιτικὰ Δικαστήρια καθ' ἃ κεφάλαια κρίνει τὴν ἀπαίτησιν ἀνεκκαθάριστον, ἐφ' ὅσον τὸ αἰτούμενον ποσὸν ὑπερβαίνει τὰς δέκα πέντε χιλιάδας δραχμῶν. Τὸ ποινικὸν δικαστήριον εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐκδικάσεως ἀποζημιώσεως ἀποφασίζει κατ' ἐλευθέραν κρίσιν.

3. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 2 ὅριον τῶν ἐκ τοῦ ἐγκλήματος ἀπαιτήσεων ἀποζημιώσεως τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος δύναται νὰ αὐξομειοῦται διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης».

Άρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 155 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Άρθρον 155. 1. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται παραδιδόμενου τοῦ ἐγγράφου εἰς χεῖρας τοῦ ἐνδιαφερομένου διὰ τινος ποινικοῦ ἢ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ ἐλλείψει τούτων διὰ τινος ὀργάνου τῆς δημοσίας δυνάμεως ἢ τοῦ προέδρου ἢ γραμματέως τῆς Κοινότητος. Ἐὰν ὁ ἐπιδίδων δὲν εὕρισκῃ τὸν πρὸς δὴ ἡ ἐπίδοσις ἐν τῷ τόπῳ διαμονῆς ἢ τῆς κατοικίας του ἢ τοῦ καταστήματος ἢ ἐργαστηρίου ἢ γραφείου ἐνθα ἄσκει τὸ ἐπάγγελμα του, ἐγγχερίζει τὸ ἐγγράφον πρὸς τινὰ τῶν ἑστῶ καὶ προσκαίρως συνοικούντων μετ' αὐτοῦ ἢ τῶν ὑπηρετῶν, ἢ πρὸς τὸν θυρωρὸν τῆς οἰκίας ἐνθα διαμένει ἢ τινὰ τῶν ἐν τῷ καταστήματι ἢ τῷ ἐργαστηρίῳ ἢ τῷ γραφείῳ, ἐξαιρουμένων ἐκ πάντων τούτων τῶν ἐχόντων ἡλικίαν κατωτέραν τῶν δέκα ἐπτὰ ἐτῶν ἢ τῶν προφανῶς ἀσθενῶν τὸν νοῦν ἢ ἐν μέθῃ τελούντων κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον τοῦ ἐπιδίδοντος ἀντιληψιν, ὡς καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐγκλήματος παθόντων, ὅταν ἡ ἐπίδοσις πρόκειται νὰ γίνῃ πρὸς τὸν κατηγορούμενον ἢ τὸν ἀστικῶς ὑπεύθυνον καὶ ἀντιστρόφως.

Προκειμένου περὶ τῶν ἐργαζομένων εἰς ἐργοστάσιον, ἡ ἐπίδοσις δύναιται νὰ γίνῃ εἰς τὸν διευθύνοντα τὸ ἐργοστάσιον ἢ τὸν θυρωρὸν. Τὰ εἰς τὰ ἐδάφια β' καὶ γ' πρόσωπα ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγγχερίσουν τὸ ἐπιδιδόν, ἀμελλητί, εἰς τὸν δ' ὃν ἡ ἐπίδοσις.

2. Ἐν ἀρνήσει παραλαβῆς τοῦ ἐγγράφου ὑπὸ τινος τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προσώπων, ὁ ἐπιδίδων ἐπικολᾷ τοῦτο εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας, ἢ προκειμένου περὶ ξενοδοχείου ἢ οἰκοτροφείου εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου, ἐν ᾧ

διαμένει ο πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ἢ εἰς τὴν θύραν τοῦ καταστήματος ἢ ἐργαστηρίου ἢ ἐργοστασίου ἢ γραφείου. Εἰς περίπτωσιν μὴ εὐρέσεως ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις τούτου ἢ συνοίκου ἢ ὑπηρετοῦ ἢ θυρωροῦ ὁ ἐπιδίδων ἐπικολλᾷ τὸ ἔγγραφο εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας. Ἀντίγραφον τοῦ θυροκολληθέντος ἐγγράφου ἐπιδίδεται καὶ εἰς τὸν τυχόν διωρισμένον ἀντίκλητον τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις κατηγορουμένου ἢ ἀστικῶς ὑπευθύνου, ὅταν ἡ θυροκόλλησις ἐγένετο συνεπείᾳ ἀρνήσεως τῶν ἐν παρ. 1 ἐδ. β' καὶ γ' προσώπων νὰ παραλάβουν τὸ ἔγγραφο ἢ ἀπουσίας ἢ ἐλλείψεως τοιούτων, τὰ δὲ ἀποτελέσματα ἀρχονται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως εἰς τὸν ἀντίκλητον.

3. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις κρατῆται ἐν φυλακῇ ἢ ἄλλῳ τόπῳ προσδιωρισμένῳ πρὸς κράτησιν, ἡ ἐπίδοσις γίνεται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ διὰ τινος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ οἴκειου καταστήματος τῆς κρατήσεως, συνοικοὶ δὲ τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις θεωροῦνται κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος ὁ διευθυντῆς τῆς φυλακῆς ἢ τοῦ καταστήματος ἢ ὁ ἀναπληρωτής αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 156 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 156. 1. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις εἶναι ἀπὸν ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του καὶ ἀγνώστου διαμονῆς, τὸ ἔγγραφο ἐπιδίδεται εἰς τὸν σύζυγον ἢ, τούτου ἐλλείποντος, εἰς ἓνα τῶν γονέων ἢ ἀδελφῶν ἢ ἄλλων ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ συγγενῶν τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, ἐχόντων ἡλικίαν οὐχὶ κατωτέραν τῶν δέκα ἐπτὰ ἐτῶν καὶ μὴ ὄντων προφανῶς ἀσθενῶν τὸν νοῦν ἢ ἐν μέθῃ διατελούντων, κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον ἀντίληψιν τοῦ ἐπιδίδοντος, οὐδὲ παθόντων ἐκ τοῦ ἐγκλήματος, ἐὰν ἡ ἐπίδοσις πρόκειται νὰ γίνη πρὸς τὸν κατηγορούμενον ἢ τὸν ἀστικῶς ὑπεύθυνον καὶ ἀντιστρόφως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ τὰ ἐν τῇ παρ. 2 τοῦ προηγούμενου ἁρθροῦ διατασσόμενα.

2. Ἐὰν οὐδεὶς τῶν ἀνωτέρω συγγενῶν ἀνευρεθῇ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, αὕτη γίνεται πρὸς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ ὀριζόμενον δημοτικὸν ὑπάλληλον ἢ τὸν πρόεδρον ἢ γραμματέα τῆς Κοινοῦτος ἢ τὸν ἱερέα τῆς ἐνορίας τῆς τελευταίας κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, οἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ μερμηνήσουν διὰ τὴν τοιχοκόλλησιν τοῦ ἐπιδιδέντος αὐτοῖς ἐγγράφου εἰς τι ἐκ τῶν δημοσιωτέρων σημείων καὶ πέμψουν βεβαίωσιν περὶ τῆς τοιχοκόλλήσεως εἰς τὴν παραγγεῖλσαν τὴν ἐπίδοσιν ἀρχήν, δυναμένην κατὰ τὴν κρίσιν τῆς νὰ παραγγεῖλῃ τὴν ἐπίδοσιν ἐπὶ πλέον καὶ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ συλλόγου ἢ σωματείου, εἰς ὃ κατὰ τὸν νόμον ἀνήκει ὁ πρὸς ὃν αὕτη, ὅτε τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιδόσεως ἀρχονται ἀπὸ τῆς χρονικῶς νεωτέρας ἐπιδόσεως».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 200 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 200. 1. Ἐν περιπτώσει πραγματογνωμοσύνης, ἀφορώσης εἰς τὴν διανοητικὴν ὑγείαν τοῦ κατηγορουμένου, δύναται ὁ ἀνακριτής, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ εἰσαγγελέως καὶ σύμφωνον, εἰλημμένην δὲ ἔστω καὶ κατὰ πλειοψηφίαν, γνωμοδότησιν τῶν πραγματογνωμόνων καὶ μετ' ἀκρόασιν τοῦ συνηγόρου, νὰ διατάξῃ ὅπως ὁ κατηγορούμενος ἐγκλεισθῇ ἐν δημοσίῳ ψυχιατρικῷ πρὸς παρατήρησιν.

Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δὲν ἔχῃ συνήγορον, διορίζεται τοιοῦτος ἐξ ἐπαγγέλματος. Κατὰ τῆς διατάξεως ταύτης τοῦ ἀνακριτοῦ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κατηγορούμενον ἢ τὸν συνήγορον αὐτοῦ ἡ προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς διατάξεως εἰς ἀμφοτέρους, ἔχουσα πάντοτε ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα. Τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως.

2. Ἐὰν ἡ ἀνάγκη τοιαύτης παρατηρήσεως ἀνέκυψεν ἐν τῷ ἀκροατήριῳ, διατάσσει τὰ ἀνωτέρω τὸ δικαστήριον ἀνεκκλή-

τως, ἀναβάλλον τὴν συζήτησιν μέχρι πέρατος τῆς ψυχιατρικῆς πραγματογνωμοσύνης.

3. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἡ διάρκεια τοῦ ἐγκλεισμοῦ ἐν τῷ ψυχιατρικῷ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς ἑξ ἡμέρας. Κατὰ τὸν χρόνον τούτον ἡ προφυλάξις θεωρεῖται ἀνασταλτικὰ, ἀφαρεῖται, ὅμως οὐτως, ἐν περιπτώσει καταδίκης, ἐκ τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 201 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 201. 1. Εἰς πρόστιμον χιλίων ἕως εἴκοσι χιλίων δραχμῶν, ὡς καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ τῶν τυχόν ζημιῶν ὑπόκειται ὁ μὴ ἐγκλείσας ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας τὴν ἐκδῆσιν αὐτοῦ πραγματογνωμόνων, ὡς καὶ ὁ ἐπιδείξας ἀμέλειαν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῆς.

2. Ἡ εἰς πρόστιμον καὶ πληρωμὴν τῶν ρητῶς ἐν τῇ διατάξει καθοριζόμενων ἐξόδων καὶ ζημιῶν καταδίκη ἐπιβάλλεται διὰ διατάξεως τοῦ διορίσαντος τὸν ἀμελῆ πραγματογνωμόνα, ὅστις καλεῖται τουλάχιστον πρὸ εἴκοσι τεσσάρων ὥρων, ὅπως αὐτοπροσώπως ἢ διὰ συνηγόρου ὑποβάλῃ τὰς δικαιολογίας αὐτοῦ. Κατὰ τῆς ἐκδοθείσης διατάξεως χωρεῖ προσφυγὴ, ἐντὸς ὁκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ συμβουλίου, ὅπερ ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως.

3. Ὁ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους τιμωρηθείς, δύναται νὰ διαγραφῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 185 πίνακος καὶ δὲν δύναται νὰ περιληφθῇ ἐκ νέου ἐν αὐτῷ πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 211 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 211. Ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας τῆς διαδικασίας δὲν ἐξετάζονται ἐν τῷ ἀκροατήριῳ ὡς μάρτυρες α) ἐκεῖνοι οἵτινες ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ἐξετέλεσαν εἰσαγγελικὰ ἢ ἀνακριτικὰ καθήκοντα ἢ ἔργα γραμματέως τῆς ἀνακρίσεως, β) ὁ Ἐπίτροπος Διοικήσεως ἢ βοηθὸς αὐτοῦ, οἵτινες διενήργησαν ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ἀνακρίσιν κατὰ τὰς περὶ Ἐπιτρόπου Διοικήσεως κειμένας διατάξεις καὶ ἔσσει τῶν στοιχείων τῆς ὁποίας ἡσκήθη ποινικὴ δίωξις, γ) οἱ κηρυχθέντες ἐνοχοὶ διὰ τὴν ἐκδικαζομένην πράξιν καὶ ἂν ἔτι δὲν ἐπεβλήθῃ αὐτοῖς ποινή».

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 273 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 273. 1. α) Ἐμφανισθέντος τοῦ κατηγορουμένου ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ ἢ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν προανακρίσιν εἰσαγγελέως, πταισματοδίκου ἢ εἰρηνοδίκου, ὑποχρεοῦνται οὗτοι νὰ λάβουν τὰ στοιχεῖα ταυτότητος αὐτοῦ ἐκ τοῦ δελτίου ἀτυνομικῆς ταυτότητος ἢ διαβατηρίου του, προσκαλοῦντες ἅμα αὐτὸν ὅπως δηλώσῃ τὴν ἐνεστώσαν διεύθυνσιν κατοικίας ἢ διαμονῆς του (πόλις, χωρίον, συνοικία, ὁδὸς, ἀριθμὸς), πάντα δὲ ταῦτα καταχωρίζουν εἰς τὴν ἐκδῆσιν ἀπολογίας. β) Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἰσχυρίζεται ὅτι στερεῖται δελτίου ταυτότητος ἢ διαβατηρίου καὶ δὲν ἀμφισβητῇ τὴν εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενην ταυτότητα, ὁ ἐξετάζων καταχωρίζει ἐν τῇ ἐκθέσει ἀπολογίας τὸ γεγονός τούτο, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὴν δηλώσιν αὐτοῦ στοιχεῖα ταυτότητός του, πέμπει δὲ πάραυτα ἀπόσπασμα τοῦ μέρους τούτου τῆς ἐκθέσεως, εἰς τὸν ἀσκήσαντα τὴν ποινικὴν δίωξιν εἰσαγγελέα, ὅστις ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἀκριβείας τῶν δηλωθέντων στοιχείων ταυτότητος, ὡς καὶ εἰς τὴν ἄσκησιν ποινικῆς δίωξεως, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις παραβάσεως τοῦ ἁρθροῦ 225 παρ. 2 τοῦ Π. Κ. ἢ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 127)1969 «περὶ ἀποδεικτικῆς ἰσχύος τῶν ἀτυνομικῶν ταυτότητων», ἢ τοῦ Νόμου 4310)1929 «περὶ ἐγκαταστάσεως καὶ κινήσεως ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι», ὡς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως. γ) Αἱ πρὸς τὸν κατηγορούμενον ἐπιδόσεις παντὸς ἐγγράφου τῆς διαδικασίας, ὡς καὶ τῆς ἐκ' ἀκροατηρίου τοιαύτης, ὡς καὶ

παντός άλλου ποινικού δικογράφου και μέχρι του άμετακλήτου της καταδικαστικής αποφάσεως και της εκτελέσεως αυτής. γίνονται έγκύρως εις την άρχικώς κατά τὰ άνωτέρω δηλωθείσαν διεύθυνσιν της κατοικίας ή διαμονής αυτού, έκτός εάν ούτος είχε δηλώσει πρό της επιδόσεως μεταβολήν αυτής. Τοιαύτη δήλωσις περί μεταβολής της κατοικίας ή διαμονής μετά της άκριβούς διευθύνσεως δέον να γίνεται έγγράφως εις τόν άσκήσαντα την ποινικήν δίωξιν εισαγγελέα, συντασσομένης επ' αυτής εκθέσεως έγχειρίσεως, ήτις καταχωρίζεται εις ειδικόν αλφαριθμητικόν εύρετήριον τηρούμενον εις τὸ γραφείον του εισαγγελέως, αντίγραφον δὲ της δηλώσεως ταύτης μετά της σχετικής εκθέσεως έγχειρίσεως συσχετίζεται άμελλήτι εις την οικείαν δικογραφίαν. δ) Τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ άρθρῳ ὑποχρέωσιν τοῦ κατηγορουμένου καὶ τὰς ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης συνεπείας ὁφείλει ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀνάκρισιν ἢ τὴν προανάκρισιν νὰ ὑπομνήσῃ εἰς αὐτόν, ποιούμενος ρητὴν μνείαν περὶ τούτου ἐν τῇ ἐκθέσει ἀπολογίας.

2. Μετὰ τὴν ἐξαιώσιν τῆς ταυτότητος τοῦ κατηγορουμένου καὶ τὴν ἐξηγήσιν εἰς αὐτόν τῶν δικαιωμάτων του, κατὰ τὸ ἄρθρον 103, ἐπακολουθεῖ ἡ ὑπὸ τοῦ ἐξετάζοντος σαφές, καὶ πλήρης ἐκθεσις τῆς πράξεως, δι' ἣν κατηγορεῖται, προσκαλεῖται δὲ ὁ κατηγορούμενος νὰ ἀπολογηθῇ καὶ νὰ ὑποδείξῃ τὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεως αὐτοῦ. Ὁ κατηγορούμενος δικαιούται νὰ ἀρνηθῇ νὰ ἀπαντήσῃ. Δικαιούται ἐπίσης νὰ ἐγχειρίσῃ ἑγγραφοὺς τὴν ἀπολογίαν του. Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ ὁφείλει ὁ ἀνακρίνων νὰ ἀπευθύνῃ αὐτῷ τὰς δεούσας πρὸς διασάφησιν τοῦ περιεχομένου τῆς ἑγγράφου ἀπολογίας ἐρωτήσεις, αἵτινες πρέπει νὰ ἀναγράφωνται ρητῶς ἐν τῇ ἐκθέσει.

3. Αἱ ἐν ἄρθροις 223 παρ. 2, 3 καὶ 5 καὶ 225 διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως κατηγορουμένων.

4. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, δύνανται νὰ ἐπεκταθῶν αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 καὶ ἐπὶ προανακρίσεως ἐνεργουμένης ὑπὸ ἄλλων γενικῶν ἢ ἐιδικῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων».

Ἄρθρον 10.

1. Τὸ ἄρθρον 287 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. ὡς τοῦτο ἐτροποιοήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Νόμου 2493)1953 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ἄλλων τινῶν ποινικῶν διατάξεων), καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ τίτλος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς: «Ἐλεγχος τῆς διαρκείας καὶ ἀνώτατα ὅρια προφυλάξεως.

Ἄρθρον 287. 1. Ἐάν, διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως, ἢ προφυλάξεως ἤθελε διαρκέσει ἕξ μῆνας προκειμένου περὶ κακουργήματος ἢ τρεῖς μῆνας προκειμένου περὶ πλημμελήματος ὁ ἀνακριτὴς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, ὁφείλει νὰ ἀναρρῇ δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεως του τοὺς λόγους. ὣν ἕνεκεν ἡ ἀνάκρισις δὲν ἐπερατώθη, εἰς τὸν παρ' ἐφέταις εισαγγελέα. Οὗτος, δυνάμενος νὰ ἀναζητήσῃ πειθαρχικὰς εὐθύνας, ἐάν θεωρῇ τὴν βραδύτητα ἀδικαιολόγητον, διαβιβάζει τὴν δικογραφίαν εἰς τὸν εισαγγελέα πλημμελειοδικῶν, ὅστις εἰσάγει ταύτην εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον. Τοῦτο μετ' ἀκρόασιν καὶ τῶν διαδίκων ἢ τῶν συντηρῶν αὐτῶν, κλητευσμένων 24 τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως, ἐάν εἶναι ἐρικτὴ ἢ κλητευσίς των, ἀποφαινεται ἄμετακλήτως δι' εἰδικῶς ἡτιολογημένου βουλεύματός του, ἂν πρέπει νὰ ἀπολυθῇ προσωρινῶς ἐκ τῶν φυλακῶν ὁ κατηγορούμενος ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἢ προφυλάξις αὐτοῦ.

2. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν καὶ μετὰ τὸ πέρασ τῆς ἀνακρίσεως μέχρι καὶ τῆς ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς διαρκείας τῆς προφυλάξεως ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐγκλήματι δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἔτος ἐπὶ κακουργημάτων, τοὺς ἕξ δὲ μῆνας ἐπὶ πλημμελημάτων. Ἐπὶ ὅλως ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων δύναται νὰ παρατείνωνται τὰ ὅρια ταῦτα ἐφ' ἅπαξ ἢ διαδοχικῶς μέχρις ἕξ καὶ τριῶν μηνῶν ἀντιστοίχως, δι' εἰδικῶς ἡτιολογημένου ἄμετακλήτου βουλεύματος α) τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετών, ἐάν ἡ ὑπόθεσις ἐκκρεμῇ παρ' αὐτῷ συνεπεία ἐφέσεως κατὰ βουλεύματος ἢ ἔχῃ

εἰσχυθῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ πενταμελοῦς ἢ τριμελοῦς ἐφετείου ἢ τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου, ἢ ἐάν τὸ συμβούλιον τοῦτο τυγχάνῃ ἀρμόδιον εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν καὶ β) τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν. Ἐάν ἡ ὑπόθεσις ἐκκρεμῇ παρὰ τῷ ἀνακριτῇ, συνεχίζεται δὲ συμφώνως τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ προφυλάξεις, οὗτος ὑποχρεοῦται, τριάκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ἀνωτάτου ὁρίου αὐτῆς, νὰ διαβιβάσῃ ἐκθεσίν του, περιέχουσαν τοὺς λόγους. δι' οὓς ἐπιβάλλεται ἡ παράτασις τῆς προφυλάξεως μετὰ τῆς δικογραφίας εἰς τὸν εισαγγελέα, ὅστις διὰ προτάσεώς του εἰσάγει ταύτην εἰς τὸ συμβούλιον. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ὁ ἀρμόδιος εισαγγελεὺς, εἰκοσι πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ἀνωτάτου ὁρίου προφυλάξεως ἢ τῆς λήξεως τῆς χορηγηθείσης ἤδη παρατάσεως, ὑποχρεοῦται ὅπως εἰσαγάγῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον συμβούλιον πρότασιν περὶ παρατάσεως ἢ μὴ τῆς προφυλάξεως.

3. Μὴ παραταθείσης τῆς διαρκείας τῆς προφυλάξεως κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀριζόμενα, ὡς καὶ ἅμα τῇ συμπληρώσει τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω χορηγηθείσης παρατάσεως μέχρι τοῦ ἐπιτρεπομένου ἀνωτάτου ὁρίου αὐτῆς ὁ ἀρμόδιος εισαγγελεὺς ὁφείλει νὰ διατάξῃ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἐν προφυλάξει τελούτος.

4. Τὰ ἐν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 285 καὶ τὰ ἐν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 294 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ παρόντος ἄρθρου».

2. Τὸ ἄρθρον 289 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. καταργεῖται.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 290 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἄρθρον 290. 1. Διαταχθείσης ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως τοῦ κατηγορουμένου, ἀπαγορεύεται ἡ ἐκ νέου προφυλάξις αὐτοῦ διὰ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν. Ἐάν ὅμως ἐκ τῆς μετὰ τὴν ἀπόλυσίν του ἀνακρίσεως προέκυψαν νέα στοιχεῖα, προσδίδοντα εἰς τὴν πρᾶξιν βαρύτερον χαρακτηρισμόν, ὁ ἀνακριτὴς δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐκ νέου προφυλάξιν του, ἥτις ἐκτελεῖται μὲν πάραυτα, ἀλλ' ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν, προκαλουμένην ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἤρξατο ἡ προφυλάξις.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 300 στοιχ. α' καὶ 301 παρ. 1 ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναλόγως».

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 327 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἄρθρον 327. 1. Ὁ εισαγγελεὺς καὶ ὁ δημόσιος κατήγορος ὁφείλουν νὰ καλοῦν ἐπ' ἀκροατηρίῳ πάντας τοὺς οὐσιώδεις μάρτυρας κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ ἀνακρίσει συλλεγεῖσθαι ἀποδείξεων, δύναται νὰ προσκομίσουν ἐπ' ἀκροατηρίου νέους μάρτυρας καὶ ἄλλας ἀποδείξεις.

2. Ὁ κατηγορούμενος, ἐκτὸς τῶν ἰδίαις δαπάναις κλητευσμένων ὑπ' αὐτοῦ μαρτύρων, δικαιούται εἰς ὑποχρεωτικὴν παρὰ τῆς ἀρμόδιας ἀρχῆς κλήτευσιν τοῦλάχιστον ἑνὸς μάρτυρος τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ, ἐάν κατηγορηθῇ ἐπὶ πλημμελήματι, δύο δέ, ἐάν κατηγορηθῇ ἐπὶ κακουργήματι. Ἡ αἵτησις εἶναι ἀπαράδεκτος ἐάν ἐν αὐτῇ δὲν ἀναγράφεται ἡ ἀκριβὴς διεύθυνσις τῶν προτεινομένων μαρτύρων ὡς καὶ τὸ θέμα, ἐφ' οὗ κυρίως γενήσεται ἡ ἐξέτασις. Ἡ κλήτευσις δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, ἐάν τὸ θέμα τυγχάνῃ ξένον πρὸς τὴν κατηγορουμένην πρᾶξιν.

3. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον αἵτησις ὑπαβάλλεται εἰς τὸν ἀρμόδιον εισαγγελέα, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου αὐτῆς, τὸ βραδύτερον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως ἢ τοῦ κλητηρίου θεσπίματος, συντασσομένης ἐπ' αὐτῆς ἐκθέσεως ἐγχειρίσεως, ἢ δὲ κλήτευσιν τῶν προτεινομένων μαρτύρων δύναται νὰ γίνῃ τὸ βραδύτερον 48 ὥρας πρὸ τῆς δικασίμου.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 2 καὶ 3 δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν προκειμένης παραπομπῆς τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ μονομελὲς πλημμελειοδικεῖον.

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 352 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 352. 1. Κλητεύοντος νομίμως καὶ μὴ ἐμφανισθέντος μάρτυρος τινὸς ἢ πραγματογνώμονος, οὗτινος ἡ μαρτυρία κρίνεται ἀναγκαία διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, ἐὰν ὁ κατηγορούμενος καὶ, ἐπὶ πλείονων, ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν, τελῇ ἐν προφυλακίᾳ τὸ δικαστήριον διατάσσει ὑποχρεωτικῶς τὴν διακοπὴν τῆς δίκης μέχρις ὅπως τὸ πολὺ ἡμερῶν, ὡς καὶ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 231 διακλάν προσαγωγὴν τῶν μαρτύρων ἢ τῶν πραγματογνώμωνων ὡς πρὸς αὐτὸν, ἄλλὰ τῇ προσαγωγῇ τῶν, ἐφαρμόζει τὴν διάταξιν τῆς παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ άρθρου.

2. Ἐὰν οὐδεὶς τῶν κατηγορουμένων τελῇ ἐν προφυλακίᾳ ἢ ἐὰν κατὰ τὴν συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπαυλῇ τῆς διακοπῆς δίκης ἀπουσιάζουν καὶ πάλιν οἱ αὐτοὶ μάρτυρες ἢ οἱ πραγματογνώμονες λόγω μὴ ἐκτελέσεως, δι' οἰονδήποτε λόγον, τῆς διαταχθείσης εἰσίας προσαγωγῆς τῶν, τὸ δικαστήριον, ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως τῆς ὑποθέσεως, ἀναβάλλει ταύτην εἰς ρητὴν, ἐντὸς 30 ἡμερῶν, δικάσιμον, ἣν τὸ δικαστήριον ἀνακοινεῖ εἰς τοὺς ἐκ τῶν διαδίκων, μαρτύρων καὶ πραγματογνώμωνων παρόντας καὶ εἰς ἣν κλητεύονται μόνον οἱ ἀπόντες διαδίκαι, μάρτυρες ἢ πραγματογνώμονες, ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ ἡ προθεσμία πρὸς ἐμφάνισιν καὶ ἡ παρῳκτασις αὐτῆς συντέμνονται εἰς τὸ ἥμισυ. Τὸ αὐτὸ τηρεῖται καὶ ἐπὶ πάσης περαιτέρω, ἐξ οἰονδήποτε λόγου ἀναβολῆς τῆς δίκης.

3. Κατὰ πᾶσαν, συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένην παράγραφον, ἀναβολὴν τῆς δίκης, τὸ δικαστήριον δύναται, διὰ τῆς ἀναβλητικῆς αποφάσεως, νὰ διατάσῃ τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἐν προφυλακίᾳ τελοῦντος κατηγορουμένου, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν άρθρων 292 ἕως 304, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ άρθρου 291.

4. Ἐὰν τὸ δικαστήριον κρίνῃ ὅτι θέον νὰ προσαχθῶν νέαι ἀποδείξεις, δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος άρθρου, ἐφαρμοζομένης ἀναλόγως.

5. Ἀναβολὴ τῆς ὑποθέσεως εἰς ἐτέραν δικάσιμον ὁριστείαν ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον οὐδεὶς τῶν κατηγορουμένων τελῇ ἐν προφυλακίᾳ, ἐπιτρέπεται εἰς ἐξαίρετικὰς περιπτώσεις, καὶ κατόπιν εἰδικῶς ἡτιτολογημένης ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου».

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 371 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 371. 1. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ποινικῶν δικαστηρίων δημοσιεύονται ἐν δημοσίᾳ συνθεσίᾳ ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζήτησεως ἐπὶ τῆς ἐπομένης ὑποθέσεως. Ἐὰν ἕνεκα εἰδικῶν λόγων ἐπιβάλλεται ὅπως τὸ Δικαστήριον ἐπιφυλαχθῇ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του εἰς μεταγενέστερον χρόνον, ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν ὑποχρεοῦται ὅπως γνωστοποιῇ τὴν ὥραν τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

2. Αἱ ἀποφάσεις τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων καταρτίζονται ἐν μυστικῇ διασκέψει, παρουσίᾳ τοῦ γραμματέως, διὰ τῆς ψήφου τῶν ἀπαρτισάντων τὸ δικαστήριον δικαστῶν. Ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν συλλέγει τὰς ψήφους, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ κατωτέρου κατὰ βαθμὸν καὶ ἐν ἰσοβάθμοις ἀπὸ τοῦ νεωτέρου ἐν τῷ βαθμῷ δικαστοῦ. ὁ ἕκτος δὲ ψηφίζει τελευταίως. Διχοψηφίας οὐκ ἔστιν, κρταὶ ἡ γνώμη τῶν πλείονων. Ἰσοψηφίας δὲ ἡ εὐμενέστερα διὰ τὸν κατηγορούμενον γνώμη. Ἐὰν ἐξῆλθωσιν πλείονες τῶν δύο γνώμων, οἱ ψηφίσαντες ὑπὲρ τῆς δυσμενέστερας διὰ τὸν κατηγορούμενον γνώμης ἢ ὑπὲρ τῆς βαρυτέρας ποινῆς δικασταὶ προσχωροῦν πρὸς τὴν γνώμην τῶν ψηφισάντων ὑπὲρ τῆς ἀμείωσας ἡπιωτέρας μέχρις ἐπιτεύξεως πλειοψηφίας.

3. Πρῶτον γίνεται ψηφοφορία περὶ τοῦ ἐὰν ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἐνόχος ἢ ἀνόχος τῆς ἀποδιδομένης αὐτῷ πράξεως. ὕφ' ἧς περιστάσεις προσέκυψεν ἐν τῇ κυρίᾳ διαδικασίᾳ καὶ περὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς πράξεως. Κηρυχθέντος ἐνόχου τοῦ κατηγορουμένου, γίνεται εὐθὺς κατόπιν συζήτησις περὶ τῆς ἐφαρμοστέας ποινῆς καὶ ἐνδεχομένως τῶν μέτρων ἀσφαλείας καὶ περὶ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος.

4. Ἐκ τῆς καταγνωθείσης ποινῆς τὸ δικαστήριον ἀφαιρεῖ τὸν χρόνον τῆς προφυλακίσεως τοῦ καταδικασθέντος, συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Ἐὰν παρέλιπε νὰ πράξῃ τοῦτο ἐν τῇ καταδικαστικῇ ἀποφάσει, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν προφυλακίαν καὶ διὰ μεταγενέστερας αὐτοῦ ἀποφάσεως, αἰτῆται τοῦ καταδικασθέντος ἢ τοῦ εἰσαγγελέως. Ἐπίσης δύναται νὰ διορθώσῃ γενόμενα σφάλματα ἐν τῷ ὑπολογισμῷ. Ὅταν δὲ τὸ ἐπιβλήν τὴν ποινὴν εἶναι τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν δικαστήριον καὶ ἔληξεν ἡ σύνοδος, ἀρμόδιον διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ χρόνου τῆς προφυλακίσεως εἶναι τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως περὶ ὑπολογισμοῦ τοῦ χρόνου τῆς προφυλακίσεως ἐπιτρέπεται τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀναίρεσεως.

5. Ἀδωθέντος τοῦ κατηγορουμένου ἐφαρμόζεται καὶ τὸ ἄρθρον 71».

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἄρθρον 432 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. ὡς τοῦτο ἀντικατεστήθη διὰ τοῦ άρθρου 15 τοῦ Ν. 2493)53 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ἄλλων τινῶν ποινικῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 432. 1. Ἐὰν τις, παραπεμφθεὶς εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἐπὶ κακουργήματι, εἶναι ἀπὸν ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του καὶ ἀγνώστου διαμονῆς, δὲν προσέλθῃ δὲ οὔτε συλληφθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ παραπεμπτικοῦ βουλεύματος κατὰ τὸ ἄρθρον 156, ἀναστέλλεται ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία διὰ διατάξεως τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως μέχρι τῆς συλλήψεως ἢ ἐμφάνισης τοῦ κατηγορουμένου. Ἡ διάταξις αὕτη τοιχοκολλᾶται κατὰ τὸ ἄρθρον 156 παρ. 2.

2. Ἐὰν ὁ παραπεμφθεὶς ἐπὶ κακουργήματι ἔχῃ ἀπολυθῇ τῶν φυλακῶν, λόγω συμπληρώσεως τοῦ ἐπιτερομένου ἀνωτάτου ὁρίου προφυλακίσεως καὶ δὲν ἐμφανισθῇ ἵνα δικασθῇ κατὰ τὴν ὁρισθείσαν δικάσιμον, δικάζεται ὥστε ἦτο παρών, ἐφ' ὅσον ἐκλήτευσθῃ ὡς ἔχων γνωστὴν διαμονήν, ἢ δὲ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ὑπόκειται. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς συλληφθῇ ἢ ὑποβάλῃ ἑαυτὸν εἰς ἐκτέλεσιν τῆς καταγνωθείσης ποινῆς εἰσάγεται καὶ αὐθις ἢ ὑπόθεσις πρὸς συζήτησιν, καὶ ἡν προσάγεται οὗτος ἵνα δικασθῇ κατ' ἀντιμωλίαν, μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως, ἐκτίεται ἡ καταγνωσθεῖσα στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας ποινὴ. Ἡ ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ἀκυροῦται αὐτοδικαίως ἄλλὰ τῇ ἐκδόσει τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως. Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ἀναστέλλεται αὐτοδικαίως ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς τοῦ αἵματος πόνου τῆς πράξεως, ἢ ἀνατολῇ δὲ αὕτη διαρκεῖ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς νέας κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως. Ἐὰν διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀπαγγελθῇ καταδικὴ εἰς στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ποινὴν ἀφαιρεῖται ἐκ ταύτης τὸ ἐκτιθέν ἤδη μέρος τῆς ποινῆς τῆς ἐπιβληθείσης δυνάμει τῆς ἀκυρωθείσης ἀποφάσεως».

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 485 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ τίτλος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Συζήτησις τῆς ἀναίρεσεως

Ἄρθρον 485. 1. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναίρεσεως κατὰ βουλεύματος ἀποφαίνεται ἐν συμβουλίῳ τὸ ποινικὸν τμήμα τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν τριμελεὶ συνθεσίᾳ μετ' ἑγγράφον πρότασιν τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν άρθρων 308 παρ. 2, 309 παρ. 2, 318 ἐδ. β, 476 παρ. 1 καὶ 3, ὡς ἡ παρ. 1 ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ άρθρου 10 τοῦ Α.Ν. 230)67, 513 παρ. 1 ἐδ. α', 515 παρ. 3, 516 ἕως 519, 522, 523 καὶ 524 παρ. 1 ἐδ. πρῶτον.

2. Πρόσθεται λόγος ἀναιρέσεως κατὰ βουλευμάτων ἐκτὸς τῶν διαλαμβανόμενων, ἐν τῇ εἰσέξει ἐκθέσει, δὲν δύναται νὰ προσταθῇ ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσίουτος.

3. Ἐπὶ αἰτήσεως τοῦ κατηγορουμένου, δι' αὐτοπρόσωπον ἐμφανιστὴν καὶ ἀκροάσιν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 συμβουλίου, ἀποφαίνεται τὸ συμβούλιον τοῦτο, τὸ βραδύτερον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, μετ' ἐγγράφου πρὸς τὸν παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως.

4. Ἐὰν ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον αἵτησις γίνῃ δεκτὴ τὸ συμβούλιον ὁρίζει ρητὴν ἡμέραν, οὐχὶ ὅμως πέραν τοῦ ὀκταήμερου, ἀκροάσεως τοῦ αἰτουμένου, καὶ τὴν καλοῦνται πρὸ εἰκοσι τεσσαρῶν τοῦλάχιστον ὥρων, ὅπως παραστῶν καὶ ἀκουσθῶν ὁ αἰτὼν καὶ οἱ λοιποὶ διάδικοι.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 488 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἄρθρον 488. Εἰς τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα ἐπιτρέπεται ἔφεσις κατὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἀλλὰ μόνον κατὰ τοῦ μέρους αὐτῆς, δι' οὗ ἀπερρίφθη ἡ ἀγωγή αὐτοῦ, ὡς μὴ στηριζομένη εἰς τὸν νόμον ἢ ἐπεδικάσθη αὐτῷ χρηματικὴ ἱκανοποίησις ἢ ἀποζημίωσις, ἐὰν τὸ ζητούμενον ποσὸν ὑπερβαίῃ ἐν συνόλῳ:

α) τὸ ποσὸν τῶν πέντε χιλιάδων δραχμῶν, ἐὰν ἡ ἔφεσις ἀσκήτῃ κατ' ἀποφάσεως πταισματοδικείου.

β) τὸ ποσὸν τῶν εἰκοσι χιλιάδων δραχμῶν, ἐὰν ἡ ἔφεσις ἀσκήτῃ κατ' ἀποφάσεως μονομελοῦς πλημμελειοδικείου ἢ δικαστηρίου ἀνηλίκων καὶ

γ) τὸ ποσὸν τῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων δραχμῶν, ἐὰν ἡ ἔφεσις ἀσκήτῃ κατ' ἀποφάσεως τοῦ τριμελοῦς πλημμελειοδικείου ἢ δικαστηρίου ἀνηλίκων».

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 489 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἄρθρον 489. 1. Ὁ καταδικασθεὶς καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἢ δημόσιος κατηγορὸς δικαιούνται νὰ ἀσκήσουν ἔφεσιν:

α) Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πταισματοδικείου καὶ τοῦ εἰρηοδικείου (ἄρθρον 116) ἐὰν δι' αὐτῆς καταδικάσθῃ ὁ κατηγορούμενος εἰς κράτησιν ὑπὲρ τὰς ὀκτὼ ἡμέρας ἢ εἰς πρόστιμον ὑπερβαίνον τὰς δύο χιλιάδας δραχμὰς ἢ εἰς ἀποζημίωσιν ἢ χρηματικὴν ἱκανοποίησιν ὑπὲρ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ὑπερβαίνουσας ἐν συνόλῳ τὰς πέντε χιλιάδας δραχμὰς.

β) Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς πλημμελειοδικείου ἐὰν δι' αὐτῆς καταδικάσθῃ ὁ κατηγορούμενος εἰς φυλάκισιν ὑπερβαίνουσας τὰς τριάκοντα ἡμέρας ἢ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ὑπερβαίνουσας τὰς πέντε χιλιάδας δραχμὰς ἢ ἐὰν ἐπεδικάσθῃ κατ' αὐτοῦ οἰανδήποτε ἀποζημίωσις καὶ ἱκανοποίησις ὑπερβαίνουσα ἐν συνόλῳ τὰς εἰκοσι χιλιάδας δραχμὰς ἢ ἐὰν καταδικάσθῃ εἰς ποινὴν οἰανδήποτε συνεπαγομένην τὰς ἐν τῇ ἐπομένῃ περιπτώσει, ὑπὸ στοιχ. γ' στερήσεις καὶ ἀνικανότητας ἢ τὴν ἑκτισιν ἐτέρας ἀνασταλείσης ποινῆς φυλακίσεως ὑπερβαίνουσας τὰς τριάκοντα ἡμέρας ἢ συνεπαγομένης τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα καὶ

γ) Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ τριμελοῦς πλημμελειοδικείου καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἑρετείου ἐπὶ πλημμελήματι (ἄρθρα 111 ἀρ. 6 καὶ 116) ἐὰν δι' αὐτῆς καταδικάσθῃ ὁ κατηγορούμενος εἰς ποινὴν φυλακίσεως τριῶν μηνῶν καὶ ἐπέκεινα ἢ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ὑπερβαίνουσας τὰς εἰκοσι πέντε χιλιάδας δραχμὰς ἢ εἰς ποινὴν οἰανδήποτε συνεπαγομένην στέρησιν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἢ τὴν ἀπὸ δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ὑπηρεσίας ἔκπτωσιν ἢ ἀνικανότητα πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῆς ἢ εἰς ποινὴν συνεπαγομένην τὴν ἑκτισιν ἐτέρας ἀνασταλείσης ποινῆς τριῶν μηνῶν καὶ ἐπέκεινα ἢ συνεπαγομένην τὰς ἀνωτέρω στερήσεις καὶ ἀνικανότητας ἢ εἰς ἀποζημίωσιν καὶ χρηματικὴν ἱκανοποίησιν ὑπὲρ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ὑπερβαίνουσας ἐν συνόλῳ τὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας δραχμὰς.

δ) Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς καὶ τριμελοῦς δικαστηρίου ἀνηλίκων δι' ἧς καταδικάσθῃ ὁ ἀνήλικος εἰς περιορισμὸν ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος ὑπερβαίνοντα κατὰ τὸ ἐλάχιστον ὅριον τὸ ἔτος.

ε) Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς ἢ τριμελοῦς δικαστηρίου ἀνηλίκων, δι' ἧς καταδικάσθῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 130 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας μείζονα τῶν τριῶν μηνῶν ἀνήλικος, ἄγων μὲν κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τῆς πράξεως τὴν ἐφεδρικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν, εἰσαχθεὶς ὅμως εἰς δίκην μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους. Ὑπὸ τὴν αὐτὴν προϋπόθεσιν τὸ δικαίωμα ἐφέσεως παρέχεται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἁρθρου 131 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἁρθρου 38 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τὸ ἐκκλητὸν ρυθμίζεται ἐκ τοῦ μεγέθους τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 αὐτοῦ προσδιορισθείσης ποινῆς.

3. Μετατραπείσης τῆς στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς εἰς χρηματικὴν, τὸ ἐκκλητὸν ρυθμίζεται α) ἐκ τῆς μετατραπείσης ποινῆς φυλακίσεως ἢ κρατήσεως ἢ β) ἐκ τῆς ἀντικαταστάσεως ταύτην χρηματικῆς ποινῆς, ἐὰν τὸ ποσὸν ταύτης καθιστᾷ τὴν ἀπόφασιν ἐκκλητὴν κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἐδάφια α, β καὶ γ τοῦ παρόντος ἁρθρου».

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὸ ἄρθρον 505 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. προστίθεται παράγραφος ὑπὸ τὸν διακριτικὸν ἀριθμὸν «3» ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Ἐπὶ αἰτήσεως ἀναιρέσεως κατὰ βουλεύματος ἢ ἀποφάσεως ὑποβάλλονται εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου μετὰ τῆς ἐκθέσεως αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἢ τῆς δηλώσεως θάσει τοῦ ἁρθρου 473 παρ. 2 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἀτελῶς καὶ δύο ἀντίγραφα αὐτῶν, ὡς καὶ δύο ἀντίγραφα τῶν προσθέντων λόγων καὶ τῶν τυχόν ὑπομνημάτων τοῦ ἀναιρεσίουτος».

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἄρθρον 509 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἄρθρον 509. 1. Καὶ εἰς τὴν αἵτησιν ἀναιρέσεως κατ' ἀποφάσεως ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 473 παρ. 2 καὶ 474. Ὁ Εἰσαγγελεὺς, ὁ μὴ διατελὼν παρὰ τῷ ἐκδόντι τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίῳ, δύναται νὰ δηλώσῃ τὴν αἵτησιν τοῦ ἀναιρέσεως καὶ ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ δικαστηρίου, ὁ δὲ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

2. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναιρέσεως ἀναφερομένων λόγων (ἄρθρα 473 παρ. 2 καὶ 474 παρ. 2) δύναται νὰ προσταθῶν καὶ πρόσθεται λόγος ἀναιρέσεως δι' ἐγγράφου κατατιθεμένου ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδεύτου δέκα πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισμένης πρὸς συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἡμέρας, παρὰ τῷ γραμματεῖ τῆς Εἰσαγγελίας τοῦ Ἀρείου Πάγου, συντασσομένης περὶ τούτου ἀτελῶς ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν κατατιθεμένων ἐγγράφων».

Ἄρθρον 21.

Τὸ ἄρθρον 558 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἄρθρον 558. Εἰς πάντα ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενον δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν τοῦ τύπου κρατήσεως, διὰ διατάξεώς του εἰδικῶς ἡτιολογημένης, ἢ ἐπὶ ὥρας καὶ ὑπὸ ἀσφαλῆ συνοδείαν ἐξόδος ἐκ τῆς φυλακῆς πρὸς ἐκπλήρωσιν ἀποδεδειγμένων καὶ ἐξαιρετικῶς οἰκογενειακῶν ἢ ἐπαγγελματικῶν ἀναγκῶν, μετ' ἐκτίμησιν τῶν ἐν γένει περιστάσεων ἰδίᾳ δὲ τῆς βαρύτητος τῆς πράξεως, τῆς προσωπικότητος τοῦ κρατούμενου καὶ τῆς ἐν τῷ χώρῳ κρατήσεως διαγωγῆς του. Προκειμένου περὶ τελούτων ἐν προφυλακίσει ἀπαιτεῖται ἡ σύμφωνος γνώμη τοῦ ἀνακριτοῦ. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται προκειμένου περὶ καταδίκων ἐπὶ κακουργήματι, ἐφ' ὅσον ὁ ἀπολειπόμενος χρόνος πρὸς ἑκτισιν τῆς ποινῆς ὑπερβαίνει τὴν πενταετίαν».

Ἄρθρον 22.

Τὸ ἄρθρον 573 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ τίτλος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Οργάνωση Υπηρεσιών Ποινικού Μητρώου.

Άρθρον 573. 1. Διά Β. Διατάξεις, εκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού Δικαιοσύνης καθορίζονται α) οι υπηρεσίες, παρ' αἷς τηρεῖται τὸ ποινικὸν μητρώον ὡς καὶ τὰ τῆς ὀργάνωσης καὶ λειτουργίας αὐτῶν, ἐπιτροπομένης καὶ τῆς ὀργάνωσης καὶ λειτουργίας Ὑπηρεσίας Γενικοῦ Ποινικοῦ Μητρώου, παραλλήλως πρὸς τὰς περιφερειακὰς τοιαύτας, β) ὁ τρόπος συντάξεως, θεωρήσεως, ταξινομήσεως, καταστροφῆς καὶ ἀντικαταστάσεως τῶν δελτίων ποινικοῦ μητρώου, γ) ὁ τρόπος ἐξαιρέσεως τῆς ταυτότητος τῶν κατηγορουμένων ἐν σχέσει μετὰ τὴν τήρησιν τῶν δελτίων ποινικοῦ μητρώου καὶ δ) ὁ τύπος τῶν ἐκδιδόμενων ἀντιγράφων καὶ ἀποσπασμάτων ἐκ τοῦ ποινικοῦ μητρώου.

2. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Β. Διατάγματος ἐφαρμόζονται αἱ καίμεναι σχετικαὶ διατάξεις».

Άρθρον 23.

Τὸ ἄρθρον 574 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ τίτλος ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθοῦσι:

«Ἐγγραφεὶ ἐν τῷ Ποινικῷ Μητρώῳ, διαγραφαὶ καὶ ἐκδόσεις ἀντιγράφων καὶ ἀποσπασμάτων αὐτοῦ.

Άρθρον 574. 1. Τὸ ποινικὸν μητρώον ἀποτελεῖται ἐκ δελτίων εἰς τὰ ὁποῖα ἀναγράφονται:

α) Τὰ πρὸς ἐξατομίκευσιν τοῦ καταδικαζέμεντος ἀναγκαῖα στοιχεῖα ταυτότητος αὐτοῦ.

β) Αἱ ἐπὶ κακούργηματι ἢ πλημμελήματι καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις οἰουδήποτε ποινικοῦ δικαστηρίου μετὰ τῶν ἐπιβάλλομένων κυρίων καὶ παρεπομένων ποινῶν, ὡς καὶ τῶν μέτρων ἀσφαλείας.

γ) Αἱ ἐπιστήμως ἀνακοινωθεῖσαι καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις ἀλλοδαπῶν δικαστηρίων ἐπὶ πράξεσιν, αἵτινες χαρακτηρίζονται καὶ ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς ποινικῆς νομοθεσίας ὡς κακούργημα ἢ πλημμελήματι.

δ) Αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ βουλεύματα, δι' ὧν ἀπαλλάσσεται ὁ κατηγορούμενος δι' ἑλλειψιν τῆς πρὸς καταλόγισμον ἱκανότητος ἢ λόγῳ ἐμπράκτου μετανοίας, μετὰ τῶν τυχόν ἐπιβληθέντων ἀσφαλιστικῶν μέτρων.

ε) Αἱ ἀποφάσεις, δι' ὧν ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἀναμορφωτικὰ μέτρα ἢ σωφρονιστικὸς περιορισμὸς εἰς ἀνηλίκους.

στ) Αἱ διατάσσονται τὴν ἀπέλασιν ἀλλοδαπῶν δικαστικὰ ἢ διοικητικὰ ἀποφάσεις.

ζ) Ἡ χρονολογία ἀποτίσεως τῆς ἐπὶ κακούργηματι ἢ ἐν δόλῳ πλημμελήματι στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς ἀνωτέρας τῶν 3 μηνῶν, γνωστοποιουμένη ἀμελλητί ὑπὸ τοῦ ἐνεργούντος τὴν ἀπόλυσιν τοῦ καταδίκου Διευθυντοῦ τῶν Φυλακῶν πρὸς τὸ οἰκεῖον Γραφεῖον Ποινικοῦ Μητρώου, μέτῳ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ ἀρμοδίου Δικαστικοῦ Γραμματέως ἐν περιπτώσει καταβολῆς τοῦ λόγῳ μετατροπῆς τῆς ποινῆς ὀρισθέντος χρηματικοῦ ποσού.

2. Αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ βουλεύματα καταχωρίζονται εὐθὺς ὡς καταστῶν ἀμετάκλητα.

3. Ἐν τῷ ποινικῷ μητρώῳ ἐγγράφονται προσέτι ἡ χάρις, ἡ ἀμνηστία, ἡ δι' εἰδικοῦ νόμου παραγραφῇ τῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς ποινῆς, ἡ ὑφ' ὅρον ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς, ἡ ὑφ' ὅρον ἀπόλυσις ἐκ τῶν φυλακῶν, ἡ μεταβολὴ ἢ ἡ ἄρσις τοῦ ἐπιβληθέντος ἀσφαλιστικοῦ ἢ ἀναμορφωτικοῦ μέτρου, ὡς καὶ αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 550 καὶ 551 ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις.

4. Ἐκ τοῦ ποινικοῦ μητρώου διαγράφεται, διατασσόμενης τῆς καταστροφῆς τῶν σχετικῶν δελτίων, ἐγγεγραμμένα ἀποφάσεις ἐὰν α) ἡκυρώθησαν ἢ ἐξηφανίσθησαν διὰ μεταγενεστέρως ἀμετακλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως, β) ἐπεβλήθησαν εἰς ἀνηλίκους ἀναμορφωτικὰ μέτρα, αὐτοδικαίως ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ γ) ἐπεβλήθη εἰς ἀνηλίκους περιορισμὸς ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως ἐκ τοῦ σωφρονιστικοῦ καταστήματος, καὶ ἐπὶ ὑφ' ὅρον ἀπολύσεως, ἐὰν δὲν ἦρθη ἢ ἀνεκλήθη αὕτη, ἐντὸς τοῦ ὀρισθέντος χρόνου δοκιμασίας, ἐφ'

ὅσον εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις τοῦ ἐδαφίου τούτου ἤθελεν ἰσχυραῖται τὸ δικαστήριον, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀνηλίκου ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως.

5. Ἐκ τοῦ ποινικοῦ μητρώου ἐκδίδονται: α) ἀντίγραφον τύπου Α', β) ἀντίγραφον τύπου Β' καὶ γ) ἀπόσπασμα».

Άρθρον 24.

Τὸ ἄρθρον 575 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ τίτλος ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθοῦσι:

«Ἀντίγραφον Ποινικοῦ Μητρώου τύπου Α'.

Άρθρον 575. 1. Ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τύπου Α' καταχωρίζονται ἅπαντα αἱ ἐν τῷ ποινικῷ μητρώῳ ἐγγραφεῖ.

2. Ἀντίγραφον ποινικοῦ μητρώου τύπου Α' ὀρισμένου προτύπου χρησιμεύει μόνον:

α) Εἰς τὰς ἀσκούμεας ποινικὴν δικαιοδοσίαν ὀρχαίς πρὸς δικαστηρικὴν ἀποκλειστικῶς χρῆσιν. Εἰς πᾶσαν δικογραφίαν κατὰ κατηγορουμένον ἐπὶ κακούργηματι ἢ πλημμελήματι ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ τακτικὸς ἀνακριτὴς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπισυνάψουν ἀντίγραφον ποινικοῦ μητρώου τύπου Α' τοῦ κατηγορουμένου, ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς δικογραφίας προκύπτουν τὰ στοιχεῖα τούτου.

β) Εἰς τὰς ὀρχαίς δημοσίας ἀσφαλείας πρὸς ὑπηρεσιακὴν ἀποκλειστικῶς χρῆσιν, τῇ αἰτῇ αὐτῶν, ὑποβαλλομένη διὰ τῆς ἀρμοδίας διοικήσεως ἢ διευθύνσεως καὶ

γ) Εἰς τοὺς διευθυντάς τῶν σωφρονιστικῶν καταστημάτων περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς καταδίκων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φακέλλου των».

Άρθρον 25.

Τὸ ἄρθρον 576 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ τίτλος, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθοῦσι:

«Ἀντίγραφον ποινικοῦ μητρώου τύπου Β'.

Άρθρον 576. 1. Ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τύπου Β' καταχωρίζονται αἱ ἐν τῷ ποινικῷ μητρώῳ ἐγγραφεῖ, πλην τῶν ἀκολουθῶν:

α) Τῶν καταδίκων μετ' ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς ἐὰν δὲν ἦρθη ἢ ἀνεκλήθη αὕτη ἐντὸς τοῦ χρόνου τῆς δοκιμασίας.

β) Τῶν καταδίκων διὰ πράξεις, αἵτινες διὰ μεταγενεστέρου νόμου κατέστησαν ρητῶς μὴ ἀξιόποινοι ἢ ἡμνηστεύθησαν καὶ

γ) Τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐπιβαλλουσῶν ἀναμορφωτικὰ μέτρα εἰς ἀνηλίκους.

2. Ἀντίγραφον ποινικοῦ μητρώου τύπου Β' χορηγεῖται α) εἰς πάσας τὰς δημοσίας ὀρχαίς ἢ ὑπηρεσίας (πολιτικάς, στρατιωτικάς ἢ ἐκκλησιαστικάς) μόνον διὰ λόγον ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου ἢ κατ' ἐξουσιοδότησιν τούτου ἐκδιδόμενων Β. Διαταγμάτων ἢ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, διαβιβάζεται δὲ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν αἰτήσανταν ὀρχήν καὶ β) εἰς πᾶν νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, μόνον προκειμένου περὶ τῶν ὑπηρετούντων ἢ τῶν αἰτουμένων διορισμὸν παρ' αὐτῷ.

3. Διὰ τῶν Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων τῇ προτάσει τοῦ Υπουργοῦ Δικαιοσύνης δύναται νὰ ὀρίζεται, ὅτι χορηγεῖται ἀντίγραφον ποινικοῦ μητρώου τύπου Β' καὶ εἰς ρητῶς κατονομαζόμενα νομικὰ πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὀργανισμοὺς ἢ ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐδαφ. β' τῆς προηγουμένης παραγράφου ὀριζόμενα. Δι' ὁμοίῳ Β. Διαταγμάτων δύναται νὰ ὀρίζεται, ὅτι ἀντίγραφον ποινικοῦ μητρώου τύπου Β' χορηγεῖται καὶ εἰς ἀλλοδαπὰς προξενικάς ὀρχαίς, διαπεπιστευμένας ἐν Ἑλλάδι, προκειμένου περὶ μεταναστεύσεως ἡμεδαπῶν.

4. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων τῇ προτάσει τοῦ Υπουργοῦ Δικαιοσύνης δύναται ὡσαύτως νὰ ὀρίζεται, ὅτι χορηγεῖται ἀντίγραφον ποινικοῦ μητρώου τύπου Β' καὶ εἰς ἰδιώτας ἢ ἰδιωτικάς ἐπιχειρήσεις μόνον προκειμένου περὶ τῶν αἰτουμένων πρόσληψιν παρ' αὐτοῖς καὶ ἐφ' ὅσον παρέχεται ρητὴ καὶ ἐγγραφὸς περὶ τούτου συγκατάθεσις τοῦ ἐνδιαφερομένου.

"Άρθρον 26.

Τὸ ἄρθρον 577 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ τίτλος, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«Ἀπόσπασμα ποινικοῦ μητρώου.

"Άρθρον 577. 1. Ἐν τῷ ἀποσπασματι ποινικοῦ μητρώου καταχωρίζονται αἱ ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τύπου Β' καταχωριζόμεναι ἐγγράφαι, πλὴν τῶν ἀκολούθων:

α) Τῶν καταδικῶν εἰς ποινὴν φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ χρηματικὴν ποινὴν, μετὰ πάροδον τριῶν ἐτῶν.

β) Τῶν καταδικῶν εἰς ποινὴν φυλακίσεως ἄνω τῶν τριῶν καὶ μέχρις ἑξ μηνῶν, μετὰ πάροδον πέντε ἐτῶν.

γ) Τῶν καταδικῶν εἰς ποινὴν φυλακίσεως ἄνω τῶν ἑξ μηνῶν καὶ μέχρις ἐνὸς ἔτους, μετὰ πάροδον ἐπτά ἐτῶν.

δ) Τῶν καταδικῶν εἰς ποινὴν φυλακίσεως ἄνω τοῦ ἐνὸς καὶ μέχρις πέντε ἐτῶν, μετὰ πάροδον δέκα ἐτῶν.

ε) Τῶν καταδικῶν εἰς ποινὰς προσχαίρου καθεύξεως μετὰ πάροδον δέκα πέντε ἐτῶν.

στ) Τῶν καταδικῶν εἰς ποινὴν ἰσοδίου καθεύξεως, μετὰ πάροδον εἴκοσιν ἐτῶν.

ζ) Τῶν ἀποφάσεων καὶ βουλευμάτων, δι' ὧν ἀπαλλάσσεται ὁ κατηγορούμενος δι' ἑλλειψιν τῆς πρὸς καταλογισμόν ἱκανότητος ἢ λόγῳ ἐμπράκτου μετανοίας, μετὰ πάροδον τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀμετακλήτου αὐτῶν.

η) Τῶν ἀποφάσεων καὶ βουλευμάτων, δι' ὧν ἐπιβάλλεται μέτρον ἀσφαλείας κατὰ τὸ ἄρθρον 69 τοῦ Π. Κ., μετὰ πάροδον δέκα ἐτῶν.

θ) Τῶν ἀποφάσεων καὶ βουλευμάτων, δι' ὧν ἐπιβάλλεται μέτρον ἀσφαλείας διάφορον τοῦ ἐν ἄρθρῳ 69 Π. Κ., μετὰ πάροδον τριῶν ἐτῶν.

2. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προθεσμίαι, ἂν δὲν ὀρίζεται ἄλλως, ἄρχονται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς, ἀδιαφόρως ἂν αὕτη ἐξετίθη ἢ μετετράπη εἰς χρηματικὴν. ἐπὶ δὲ ἐπιβολῆς μόνον χρηματικῆς ποινῆς, ἀπὸ τοῦ ἀμετακλήτου τῆς καταδίκης. Ἐὰν ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις δὲν ἐξετελέσθῃ, ἡ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς παραγραφῆς αὐτῆς. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ὑφ' ὅρον ἀπολύσεως τοῦ καταδικασθέντος, ἡ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐξόδου τούτου ἐκ τῶν φυλακῶν, ἐὰν ὅμως ἐχώρησεν ἄρσις ἢ ἀνάκλησις τῆς ὑφ' ὅρον ἀπολύσεως, ἡ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς, μὴ ὑπολογιζομένης τῆς μέχρι τῆς ἀνακλήσεως διανυθείσης τοιαύτης. Εἰς ἃς περιπτώσεις μετὰ τῆς κυρίας ποινῆς ἔχει ἐπιβληθῇ παρεπομένη ποινὴ ἢ μέτρον ἀσφαλείας ἢ ἔχει ἐπιβληθῇ μόνον μέτρον ἀσφαλείας. αἱ ὡς ἄνω προθεσμίαι ἄρχονται ἀπὸ τῆς χρονολογίας λήξεως τῆς παρεπομένης ποινῆς ἢ τοῦ μέτρου ἀσφαλείας.

3. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ πρώτης καταδίκης ἢ περὶ καταδίκης ἐπὶ α) ἐγκλήματι ἐξ ἀμελείας ἢ β) ἐκ δόλου μὲν, καὶ οὐ ὅμως ὁ νόμος ἀπειλεῖ ποινὴν φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους ἢ χρηματικὴν ποινὴν, αἱ ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προθεσμίαι δύνανται, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ἡμίσεος αὐτῶν, νὰ συντηρηθοῦν δι' ἀποφάσεως τοῦ τριμελοῦς πλημμελειοδικείου τοῦ τόπου κατοικίας τοῦ ἐνδιαφερομένου. ἐκδιδομένης τῇ αἰτήσῃ αὐτοῦ, ἐὰν ἤθελε διαπιστωθῇ ὅτι, ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε συμπεριφορᾶς του, ὁ καταδικασθεὶς παρέχει δάσιμον προσδοκίαν ἐντίμου ἐν τῷ μέλλοντι βίου.

4. Ἀποφάσεις ἐπιβάλλουσιν περιορισμὸν ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος, αἵτινες καταχωρίζονται εἰς τὰ ἀντίγραφα τύπου Α' καὶ Β' δὲν ἀναγράφονται εἰς τὸ ἀπόσπασμα μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ περιορισμοῦ ἢ τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 127 καὶ 129 Π. Κ. ἀπολύσεως τοῦ ἀνηλίκου ἐκ τοῦ σωφρονιστικοῦ καταστήματος.

5. Ἀπόσπασμα ποινικοῦ μητρώου χρηγεῖται μόνον εἰς τὸ εἰς ὃ ἀφορᾷ τοῦτο πρόσωπον, τῇ αἰτήσῃ του».

"Άρθρον 27.

Τὸ ἄρθρον 578 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ τίτλος, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«Καταστροφή τῶν δελτίων.

"Άρθρον 578. Πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 574 παρ. 4 περιπτώσεων τὰ δελτία ποινικοῦ μητρώου καταστρέφονται καὶ α) μετὰ πάροδον ἐνενήκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷ προσώπου, β) μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, θεσπισθέντος διὰ τῆς οἰκείας ληξιαρχικῆς πράξεως καὶ ἐν ἑλλείψει τοιαύτης διὰ πιστοποιήσεως τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινοτήτος τοῦ τόπου τῆς τελευταίας κατοικίας ἢ διαμονῆς ἢ τοῦ θανάτου καὶ γ) ἀκυρωθείσης ἢ ἐξαφανισθείσης κατὰ νόμιμον τρόπον τῆς ἐγγεγραμμένης ἀμετακλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως».

"Άρθρον 28.

Τὸ ἄρθρον 579 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Άρθρον 579. 1. Ἐξαίρουμένων τῶν ἐν ἄρθροις 575, 576 καὶ 577 περιπτώσεων, ἀπαγορεύεται οἰαδήποτε ἀνακοίνωσις παρὰ τῶν ἐπιφορτισμένων μὲ τὴν σύνταξιν καὶ τήρησιν τῶν δελτίων τοῦ ποινικοῦ μητρώου τοῦ περιεχομένου τούτων εἰς οἰονδήποτε. Ὡς ἀνακοίνωσις τοῦ περιεχομένου τῶν δελτίων ποινικοῦ μητρώου, θεωρεῖται καὶ ἡ χορήγησις ἀντιγράφου ἢ ἀποσπάσματος εἰς μὴ δικαιουμένης ὑπηρεσίας ἢ εἰς μὴ δικαιούμενα πρόσωπα. Κατὰ τοῦ παραβάτου ἐπιβάλλεται ποινὴ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ.

2. Ἡ αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 575 καὶ 576 λαμβάνοντας ἀντίγραφα τύπου Α' καὶ Β' οἵτινες χρησιμοποιοῦν ταῦτα διὰ σκοπὸν διάφορον τοῦ δι' ὃν ἐζητήθησαν ἢ ἀνακοινῶν τὸ περιεχόμενον αὐτῶν εἰς τρίτους».

"Άρθρον 29.

Τὸ ἄρθρον 580 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Άρθρον 580. 1. Πᾶσα ἀμφισβήτησις σχετικὴ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ ποινικοῦ μητρώου ὁρισμῶν λύεται διὰ διατάξεως τοῦ παρὰ πλημμελειοδικαίς εἰσαγγελέως τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, προκειμένου δὲ περὶ γεννηθέντων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, τοῦ εἰσαγγελέως πλημμελειοδικῶν Ἀθηνῶν. Κατὰ τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον προσφυγὴ ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπιδόσεως ταύτης. ἐνώπιον τοῦ παρ' ὃ ὁ εἰσαγγελεὺς διατελεῖ συμβουλίου πλημμελειοδικῶν, ὅπερ ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως.

2. Διὰ τὴν διάρθρωσιν τῶν ἐν τοῖς δελτίοις ἐγγραφῶν ἢ τῆς αὐτότητας τοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷ προσώπου, ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου τοῦ τόπου τήρησεως τοῦ ποινικοῦ μητρώου, κατ' αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ ἐνδιαφερομένου, καὶ ἢς ἐπιτρέπεται εἰς τε τὸν αἰτοῦντα καὶ τὸν εἰσαγγελέα τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἐρέσεως».

"Άρθρον 30.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 577 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικονομίας ὡς τοῦτο ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ παρόντος Ν. Δ) τὰς ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τούτου ἐγγεγραμμένας ἐν τῷ ποινικῷ μητρώῳ καταδικαστικὰς ἀποφάσεις καὶ βουλεύματα.

2. Αἱ ἐγγεγραμμένα ἐν τῷ ποινικῷ μητρώῳ ἀποφάσεις οἰονδήποτε δικαστηρίου, ἐκδοθεῖσαι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ ἀφορῶσαι εἰς ἀνηλίκους μὴ συμπληρώσαντας τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, διαγράφονται ἐξ αὐτοῦ, καταστρεφόμενων τῶν σχετικῶν δελτίων, κατόπιν ἀποφάσεων τοῦ τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου, μὴ ὑποκειμένης εἰς ἐνδίκον μέτρον καὶ ἐκδιδομένης τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου μετ' ἐκτίμησιν τῆς μεταγενεστέρως διαγωγῆς αὐτοῦ.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2, 3 καὶ 6 τοῦ Ν. Δ. 3423)55 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ ποινι-

καὶ μητρώου καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὥς καὶ πᾶσαι αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς θέματα ποινικοῦ μητρώου ρυθμιζόμενα διὰ τοῦ παρόντος Ν. Δ) τοῖς καταργοῦνται.

Ἄρθρον 31.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Α. Ν. 86)1967 «περὶ ἐπιβολῆς κυρώσεων κατὰ τῶν καθυστερούντων τὴν καταβολὴν καὶ τὴν ἀπόδοσιν εἰσφορῶν εἰς ὁργανισμοὺς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως» προστίθεται παράγραφος ὑπὸ τὸν διακριτικὸν ἀριθμὸν «δ» ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«δ. Ἐὰν μέχρι τῆς προτεραιᾶς τῆς ὁριζούσης πρώτης δικασίμου ἀποδεικνύεται ἔξ ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως ἢ ἄλλου ἐγγράφου τοῦ οἰκείου ἀσφαλιστικοῦ ὁργανισμοῦ ὅτι κατεβλήθησαν ἢ ἀπεδόθησαν αἱ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθυστερούμεναι ἢ παρακρατηθεῖσαι εἰσφοραί, αἱ σχετικαὶ ὑποθέσεις ἀποσύρονται ἐκ τῆς δικασίμου καὶ τίθενται εἰς τὸ ἀρχεῖον διὰ πράξεως τοῦ εἰσαγγελέως. Οἱ οἰκεῖοι ἀσφαλιστικοὶ ὁργανισμοὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως γνωστοποιῶν πάραυτα εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα πᾶσαν τοιαύτην καταβολὴν ἢ ἀπόδοσιν καθυστερουμένων ἢ παρακρατουμένων εἰσφορῶν».

Ἄρθρον 32:

Τὸ τέταρτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 371 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνόδων.

Ἄρθρον 33.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαΐου 1972

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚΟΛ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΩΤΗΡ. ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΤΑΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ, ΑΝΤΩΝ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠΥΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαΐου 1972

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ